

nes Jensen) talte til Forsvar for de indirekte Skatter, som nu sandsynligvis skulle vedtages. Det ærede Medlem udtalte, at det var Skatter, som ikke vilde falde særlig tungt paa de smaa Hjem, fordi de ramme Artikler, som de smaa Hjem kunne undvære. Jeg synes, der ligger en forfærdelig Moral deri. Alt, hvad der ligger ud over de allerførste Livsfornødenheder, er altsaa god Prise for Staten. Alt, hvad Folk ere i Stand til at undvære, kan man roligt lægge en høj Skat paa; hvis Folk ikke ville betale de højere Priser, kunne de lojagt være at bruge vedkommende Artikler. Det er en Tankegang, som kun er forstaaelig hos Folk, som se Samfundet ovenfra, og jeg beder de Herrer betænke de Konsekvenser, der kunne udledes deraf. Der er en hel Række Artikler, som Folk kunne undvære. Kaffe hører ogsaa til saadanne Artikler. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem er stemt for at forøge Skatten paa Kaffe? En Smule Hygge i Hjemmet, Billeder paa Væggen, Bøger o. s. v. er altsammen noget, som Folk kunne undvære, og som i Kraft af det ærede Medlems Tankegang kunde være god Prise for den Stat, der trængte til Penge. Eller Tændstikker! Vore Oldeførelde levede jo uden Tændstikker og levede lykkeligt uden dem, altsaa kunne de vel ogsaa undværes. Hvorfor saa ikke med det samme stille sig paa samme Standpunkt som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin)? Alle Sluser ere aabnede for en Brandskatning af den brede Befolkning ud fra den Tankegang, det ærede Medlem der gjorde sig til Talsmand for.

Den højtærede Finansminister forsikrede os, at hvordan det saa end gik, Øl- og Brændevinsskatten i den Skikkelse, hvori den nu blev vedtagen, skulde nok blive staaende. Det kunde ikke tænkes, forsikrede han, at man ude i Fremtiden skulde give sig til at gaa nedad med de Sætsler for Øl og Brændevin, som nu ville blive vedtagne, og der var over den højtærede Finansminister, da han udtalte dette, en Tone af Triumf, som i øvrigt ikke klædte ham, som forleden talte saa ivrigt om den direkte Beskatnings Sejrgang i Evropa. Man skal være varsom med at profetere, det kunde være, at den, der lo sidst, lo bedst, det kunde være, at netop Øl- og Brændevinsskatten, som den højtærede Finansminister forsikrer vil blive staaende til evig Tid eller i hvert Fald ikke vil ned sættes, kunde bidrage til, at Rigsdagen indenfor en overskuelig Fremtid i den Grad skiftede Sammensætning, at nye Partier

kom til Magten, som netop meget hurtigt vilde nedsætte disse Skatter.

Den højtærede Finansminister udtalte, at vore Ændringsforslag vare Papir, og vi vidste godt, at de ikke bleve andet. Det er for saa vidt rigtigt. Vi vide, at som den politiske Magtfordeling i Øjeblikket er, kunne vore Ændringsforslag ikke træde ud i Livet. Men jeg vil bede den højtærede Minister huske paa, at Papir er et meget farligt Stof, naar de Tanker, der staa sort paa hvidt paa Papiret, have Livskraft og Levedygtighed i sig, og det er jeg overbevist om, at vore Tanker have. De have politisk Livskraft, fordi de ere Udtryk for, ikke hvad et enkelt politisk Parti kan finde paa at foreslaa, men for hvad den store arbejdende ubemidlede Befolkning ønsker og kræver.

Schovelin: I denne sene Forhandlingstid følger jeg mig ikke særlig fristet til at forfølge de Emner, der forfulgtes af de senere Talere, saaledes Spørgsmaalet om den rette Patriotisme, som blev berørt af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), eller det Spørgsmaal, det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) opkastede, hvorvidt Tro skyldigheden var bedst repræsenteret i hans eller den højtærede Finansministers Skikkelse. Hvis jeg skulde vælge nogen Tro skyldighedsmaske, vilde jeg hverken vælge den højtærede Finansministers eller det ærede Medlems. Saa tror jeg alligevel, jeg vilde foretrække det ærede Medlem fra Middelfarts (Slengerik).

Derimod var det saare fristende at gaa en Smule ind paa de Betragtninger, det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) henvendte til mig om de Skatter, jeg har tilladt mig at antyde. Men det gaar med Skatter, der antydes, efter det berømte Ord, at man skal ikke tage Hatten af, før man ser Manden, og der er derfor ingen Anledning til at fordybe sig i en Drøftelse af saadanne fjerne Fremtidsmuligheder. Maa jeg blot gøre to Bemærkninger overfor det ærede Medlem. Det er ikke nogen Indvending imod Forbrugsskatter, at vedkommende Artikel er en meget almindelig Forbrugsartikel, thi naar man vil have Penge ind ved Forbrugsskatter, er man, som det praktiske England har vist, nødsaget til at lægge dem paa de Artikler, som forbruges almindeligt. Det nytter ikke at lægge dem paa saadanne, som ikke forbruges i nævneværdigt Omfang. Altsaa, det er i